

Σε ρόλο "υπερυπουργού" ο Κοσμίδης

Γράφει ο Νίκος Σηφάκης

Τελικά, ήταν καλός ή όχι ο ανασχηματισμός; Να ένα ερώτημα που κυριαρχεί -εν μέσω πολλών ακόμα- τούτες τις ημέρες.

Η απάντηση θα μπορούσε να ήταν πολύ απλουστευμένη, όπως εξαιρετικά απλουστευμένα είναι για τον μέσο πολίτη σχεδόν όλα τα ζητήματα που έχουν κάποια σημασία για το μέλλον της χώρας μας. Υποστηρίζεις το ΠΑΣΟΚ; Είναι μάλλον βέβαιο πως -τουλάχιστον στο περιβάλλον σου- θα εκφράσεις την άποψη ότι "ο Σημίτης έκανε τις καλύτερες επιλογές". Είσαι φίλα προσκείμενος στη Νέα Δημοκρατία; "Μία απ' τα ίδια, βαρεθήκαμε τους ίδιους και τους ίδιους" είναι η συνήθης απάντηση. Αλλωστε, το ίδιο συμβαίνει -ευτυχώς πλέον σε μικρότερη κλίμακα- στον περίφημο διαχωρισμό "δεξιών" και "αριστερών". "Προοδευτικών" και "συντηρητικών".

Αλλά τι σημαίνει πρόοδος και συντήρηση; Δικαιούται ένας πολίτης να ισχυρίζεται ότι είναι δημοκράτης περισσότερο από τον άλλον; Όχι φυσικά. Στη σημερινή εποχή, ουδείς μπορεί να αμφισβητήσει ότι τουλάχιστον τα δύο μεγάλα κόμματα εξουσίας διακρίνουν στο βάθος του τούνελ τις ίδιες δυσκολίες εφαρμογής των πολιτικών τους. Οι διαφορές πλέον ανάμεσά τους, εκ των πραγμάτων δεν μπορούν να είναι ουσιαστικές, όσο κι αν παντοιοτρόπως προσπαθούν να μας πείσουν για το αντίθετο. Είναι έτσι διαμορφωμένο το πολιτικό σκηνικό και τέτοιες οι επιδράσεις στη χώρα μας από το διεθνές προσκήνιο, ώστε οι μόνες διαφοροποιήσεις τους σχετίζονται με την προσέγγιση που επιχειρούν στην επίλυση των προβλημάτων. Επομένως, η αναδόμηση σε ένα κυβερνητικό σχήμα δεν έχει να κάνει αποκλειστικά με τη σοβαρότητα με την οποία πιθανόν να ποντάρει ο πρωθυπουργός ότι θα διοικήσουν οι νέοι υπουργοί. Ωστόσο, εάν με ψυ-

χραιμία δει κάποιος αντικειμενικός παρατηρητής τις επιλογές της περασμένης Τρίτης, εύκολα διαπιστώνει τη σύγχυση που εμφανώς υπάρχει, όταν ο υπεύθυνος για το συντονισμό των υπουργείων είναι και επισήμως πλέον ο Σωκράτης Κοσμίδης.

Ο γραμματέας του Υπουργικού Συμβουλίου δεν γνωρίζουμε εάν επιδιώκει να γίνει "Τσουκάτος στη θέση του Τσουκάτου", αλλά ήδη στους διαδρόμους των υπουργείων αποκαλείται "υπερυπουργός". Και βεβαίως, μόνο τυχαίο δεν μπορεί να χαρακτηριστεί το γεγονός της τηλεφωνικής συνδιάλεξης Ακη Τσοχατζόπουλου - Σωκράτη Κοσμίδη προκειμένου ο δεύτερος να αποσαφηνίσει ποιος εκ των κ.κ. Γεωργακόπουλου και Θεοδώρου (υφυπουργοί Ανάπτυξης και οι δύο) θα αναλάβει τις αρμοδιότητες των θεμάτων Ολυμπιακών Αγώνων και Τουρισμού και ποιος του Εμπορίου...

Οι Ολυμπιακοί Αγώνες είναι η μεγαλύτερη πρόκληση για τη χώρα μας, αλλά και η κυριότερη αφορμή -μαζί με τον κοινωνικό τομέα- για τον πρόσφατο ανασχηματισμό. Ωστόσο, δεν πρέπει να υπάρχει Ελληνας πολίτης που να πιστεύει ότι τα έργα υποδομής που -πράγματι- θα δημιουργήσουν ένα διαφορετικό τοπίο στην πρωτεύουσα προχωρούν σύμφωνα με τα χρονοδιαγράμματα. Διότι ποιο χρονοδιάγραμμα ήταν δυνατόν να συμφωνηθεί προκειμένου το περίφημο Ολυμπιακό Χωριό, τέλος Οκτωβρίου 2001 να είναι μία απέραντη αλάνα, με μοναδική εγκατάσταση... μία αλουμινένια καλύβα; Διότι αυτό είναι το σκηνικό σήμερα στη λεκάνη των Αχαρνών. Προσοχή: Και το Ολυμπιακό Χωριό και όλες -μα όλες- οι εγκαταστάσεις θα είναι έτοιμες στην ώρα τους. Το ζήτημα είναι πόσες απ' αυτές θα γίνουν τελικά με απευθείας ανάθεση. Και η διαφορά απολύτως αντιληπτή...

Ο πρωθυπουργός, διαβλέποντας προφανώς τον κίνδυνο να εμπλακούν οι αρμοδιότητες γύρω από τον επιμε-

ρισμό ευθυνών στο ζήτημα των έργων Ολυμπιακού ενδιαφέροντος, προχώρησε σε μία κίνηση... ταραχής. Στη δι-υπουργική επιτροπή -και κάτω από το φόβο δυσαρέσκειας της ΔΟΕ, με δυσμενείς για τη χώρα μας στον υπόλοιπο κόσμο επιπτώσεις- ανέθεσε καθήκοντα επιστασίας και διαχείρισης σε πλήθος υπουργών και υφυπουργών. Αντί λοιπόν να απλουστεύσει τις διαδικασίες, ώστε να υπάρχει ένα ευέλικτο σχήμα που δεν θα αναλώνεται σε δαιδαλώδεις πρακτικές και ο έλεγχος θα είναι περισσότερο εύκολος, μάλλον περιτέπλεξε τα πράγματα. Γι' αυτό και δεν θεωρώ πως η νέα κυβέρνηση είναι "εκλογική", όπως σε μεγάλο ποσοστό εκτίμησαν οι πολιτικοί παρατηρητές. Εάν στόχο είχε ένα σχήμα λίγων μηνών, θα προχωρούσε σε πολύ πιο "σφιχτό" σχήμα.

Κατά τα άλλα, και πέρα από την προσπάθεια διατήρησης των ισορροπιών ανάμεσα στα πρωτοκλασάτα στελέχη, η τοποθέτηση του κ. Δρυ στο υπουργείο Γεωργίας είναι θετική κίνηση (με δεδομένη την εμπειρία του στο ίδιο χαρτοφυλάκιο, αλλά και στην απορρόφηση κονδυλίων που από το 2002 θα είναι αυξημένα για το αντικείμενο αυτό), όπως επίσης και του συνήθως διαλλακτικού Φίλιππου Πετσάλνικου στον ευαίσθητο χώρο της Δικαιοσύνης, έχοντας μπροστά του το "αγκάθι" των σχέσεων Κράτους - Εκκλησίας. Ο Κώστας Σημίτης φαίνεται να άντλησε αισιοδοξία από το αποτέλεσμα των εργασιών του συνεδρίου, περιφρόνησε -ως είχε δικαίωμα- την εσωαντιπολιτευόμενη πλευρά στη νέα κυβερνητική σύνθεση, και μάλλον ικανοποιείται από την απίστευτη συρρίκνωση του Γεράσιμου Αρσένη και τα πολλά λάθη του Θεόδωρου Πάγκαλου. Κάποιοι ισχυρίζονται ότι "έχει άστρο", μόνο που δεν μπορεί πάντοτε να παραμένει φωτεινό. Και εκεί θα διαφανεί εάν καθοδηγείται σε μεγάλο βαθμό από αυτό...